

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4386/2020
10.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Зорана Хаџића, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле- противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Андраш Молнар, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Љиљана Кежић, адвокат из ..., ради чинидбе, предаје у супосед и накнаде штете по тужби и утврђења права својине и исплате по противтужби, одлучујући о ревизији тужиле-противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 65/20 од 21.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле-противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 65/20 од 21.05.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле-противтужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 65/20 од 21.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7503/2014 од 13.09.2019. године, делимично је усвојен противтужбени захтев, па је утврђено да је тужени-противтужилац по основу градње вангрунтови власник у целости објекта ближе описаног у изреци, изграђеног на кат.парц. .. и .. КО ..., уписаног у ЛН .. КО ..., што је тужиле-противтужена дужна да призна и трпи упис права власништва у корист туженог-противтужиоца у Републичком геодетском заводу, Служби за катастру непокретности, када се за то стекну законски услови. Утврђено је да је тужени-противтужилац власник у целости земљишта под парцелним бројем .. КО ..., површине 2 а 54м², на ком је изграђен објекат описан у ставу првом изреке. Обавезана је тужиле-противтужена да туженом противтужиоцу, на име улагања у породични стамбени објекат, изграђен на парцели .. КО ..., исплати износ од 958.502,00 динара, са законском затезном каматом од 28.05.2019. године до исплате, док је захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 04.11.2014. године, као дана подношења противтужбе до исплате, одбијен, као неоснован. Обавезана је тужиле-противтужена да туженом противтужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 360.775,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Истовремено је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужени-противтужилац да уклони монтажну халу са кат.парц. .. КО ..., да затрпа подрум, уклони бетон са парцеле и исту узоре, те да омогући тужиљи-противтуженој коришћење парцеле, да се овлашћује тужиља-противтужена да наведено учини о трошку туженог-противтужиоца, уколико он то не учини у одређеном року, те да се обавезе тужени-противтужилац да тужиљи-противтуженој, на име коришћења њене 1/3 идеалног дела парцеле и накнаде штете, исплати износ од 500.000,00 динара, са законском затезном каматом од 01.04.2004. године до исплате и трошковима парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 65/20 од 21.05.2020. године, жалба тужиље-противтужене је делимично усвојена, а делимично одбијена, па је првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о захтеву за исплату, тако што је одбијен противтужбени захтев да се обавезе тужиља-противтужена да туженом противтужиоцу, на име улагања у породични стамбени објекат, изграђен на парцели .. КО ..., исплати износ од 958.502,00 динара, са законском затезном каматом од 28.05.2019. године до исплате, док је у преосталом, побијаном, а непреиначеном делу одлуке о тужбеном и противтужбеном захтеву и трошковима поступка првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља-противтужена је благовремено изјавила ревизију, побијајући је у потврђујућем делу, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиље-противтужене, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, у побијаном делу, применом материјалног права из одредби чл. 24-26. Закона о основама својинскоправних односа, утврђено је да је тужени-противтужилац, по основу градње на сувласничком земљишту, постао вангрунтовни (ванкњижни) власник објекта саграђеног без одобрења за изградњу (за који је поднет захтев за легализацију) на кат. парц. .. и делу кат.парц. .. КО ..., као и на земљишту на ком је тај објекат изграђен, након оцене да су обе парничне странке, као сувласници предметне парцеле биле несавесне (тужени- противтужилац је знао да гради на сувласничком земљишту и градњу је вршио без изричите сагласности тужиље-противтужене, а тужиља-противтужена се градњи није противила, све док објекат није изграђен), а да је вредност објекта знатно веће вредности од вредности земљишта на коме је изграђен, што је утврђено из налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке. Како се захтев тужбе и противтужбе међусобно искључују (конексни однос) то је истовремено са усвајањем противтужбеног захтева одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужиље-противтужене.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни касациони суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега

нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред наведеног, из одлука на које се тужила-противтужена позива у ревизији не произлази закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тач. 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст. 1. и 3.)

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 30.09.2014. године, а противтужба 04.11.2014. године. Вредност предмета спора по тужби и по противтужби је износ од 500.000,00 динара. Првостепена пресуда донета је 13.09.2019. године, а другостепена пресуда донета је 21.05.2020. године.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан поношења тужбе и противтужбе, то ревизија тужиле-противтужене није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**